

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 20 października 2016 r.

Poz. 3308

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.214.2016 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 18 października 2016 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 446),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XXVI/166/2016 Rady Gminy Miejsce Piastowe z dnia 15 września 2016 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Rogi 9”.

Uzasadnienie

W dniu 15 września 2016 r. Rada Gminy Miejsce Piastowe podjęła uchwałę Nr XXVI/166/2016 w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego „Rogi 9”.

Wskazać należy, że uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem tzw. władztwa planistycznego, które posiada gmina. Bezspornym jest, że gmina w zakresie władczego przeznaczenia i określenia warunków zagospodarowania terenów posiada samodzielność. Potwierdzają to przepisy art. 164 ust. 1 i ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przypisujący do zadań własnych gminy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w szczególności poprzez uchwalenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Oczywistym również jest – co wielokrotnie podkreślano w judykaturze – że władztwo planistyczne gminy nie jest absolutne a granice tego władztwa wyznaczają ograniczenia określone w ustawach, w tym w przepisach o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w szczególności dotyczące zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wszelkie czynności gminy, także o charakterze publicznoprawnym, muszą odznaczać się legalnością, gdyż gmina jest obowiązana działać zgodnie z prawem.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 u.p.z.p., podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania planu i trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Wskazanie w powyższym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego prowadzi do wniosku, że przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 u.s.g., zgodnie z którym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Oznacza to, że rozstrzygnięcia nadzorcze wojewody albo orzeczenie sądu administracyjnego stwierdzające nieważność uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wydawane w przypadku zajścia co najmniej jednej z podstaw nieważności wymienionych w art. 28 ust. 1 u.p.z.p. Przepis z art. 28 ust. 1 u.p.z.p., ustanawia zatem dwie przesłanki zgodności z prawem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: materialnoprawną – uwzględnienie zasad sporządzania planu; formalnoprawną – zachowanie procedury sporządzania planu oraz właściwości organów w tym zakresie (tak NSA w wyroku z dnia 11 września 2008 r. II OSK 215/08).

W przedmiotowej uchwale brak jest przeznaczenia terenu oraz określonych zasad zagospodarowania dla wyznaczonego w planie terenu oznaczonego symbolem: E19, co narusza art. 15 ust. 2 ustawy z dnia

27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W uchwale wymienione są tereny oznaczone symbolami od E1 do E18, natomiast z rysunku planu wynika, iż zaplanowany jest jeszcze jeden obszar, o którym brak jest odniesienia w uchwale.

Zwrócić zatem należy uwagę, że powyższa uchwała istotnie narusza zasady sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt: II OSK 1778/08, wyraźnie podkreślił, że zarówno naruszenie „zasad sporządzania” jak i „trybu sporządzania” miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala na stwierdzenie nieważności takiej uchwały w całości lub części.

Ponadto należy zwrócić uwagę na inne nieprawidłowości zaistniałe przy podejmowaniu przedmiotowej uchwały, które jednak nie mają charakteru istotnego.

Nieprawidłowy jest zapis zawarty w §3 ust. 1 uchwały, gdyż ustalenia planu powinny zawierać nakazy, zakazy, dopuszczenia i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów z uwagi na ich położenie w obszarze Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego, co wynika z §4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wprowadzony zapis w uchwale jest ustaleniem informacyjnym, a nie ustaleniem stanowionym – właściwym dla aktu prawa miejscowego.

Ponadto dołączone do uchwały uzasadnienie nie przedstawia wpływu na finanse publiczne, w tym budżet gminy, tylko zawiera ogólne informacje, mówiące o tym, że „ustalenia planu mogą spowodować powstanie wydatków z budżetu gminy (...)”, co nie wyczerpuje dyspozycji zawartej w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym; co stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego.

Biorąc powyższe pod uwagę należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, za pośrednictwem Wojewody, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak